

Menneske har reist sin Nøst med Hensyn til, at der derved blev bortskaaet Løfter, som de Bedkommende kunde have. Dersom det overhovedet skulde fastholdes i den Udstrækning, kunde vi aldrig røre vore Lønningslove, saa skulde vi fuldstændig opgive dem og tage det Hele med paa Finantsloven (Wint her: Det kan man gjøre!); ja ganske vist; men vi slippe dog gjennem disse Lønningslove for en Del Forhandlinger, der ikke ere saa behagelige. Derimod skulde jeg ønske, at vi respekterede Lønningslovene noget mere. Dette er mine Bemærkninger med Hensyn til Forslaget under Nr. 26. — Det ærede Medlem for Horsens (Bajer) foranlediger mig til at gjøre en Bemærkning, idet han udtalte, at han vilde være „selvstændig“. Det forekommer mig nu, at det ærede Medlem for Bornholm (Kosob) sagde, at han vilde ikke selv fremsætte disse Forslag, men vilde gjøre det gjennem Medlemmer, der hørte til „de Kalbede“, og saaledes skulde man synes, at de vare komne frem just ikke paa en meget selvstændig Maade. Det glæder mig nu at høre af det ærede Medlem for Horsens, at dette ikke forholder sig rigtig, men at det ærede Medlem virkelig selv har stillet sit Forslag. Jeg antager, at det ærede Medlem (Kosob) ved den Omtale, som de to Forslag have faaet, er kommet til Forstaaelse af, at han er gaaet i Misforstaaelse i et Nærstid, hvis han har troet, at noget Medlem her i Salen af Hensyn til ham personlig har stemt saa eller saa for et noget lignende Forslag ifjor. Megen Høiagtelse har man for det ærede Medlem, men saa megen Bægt tror jeg dog ikke, at man lægger paa det ærede Medlem, at man skulde rette sin Stemmegivning af Hensyn til ham. Det af det ærede Medlem for Næstved stillede Forslag er blevet forpaaet af det ærede Medlem for Solbæk Amts 3die Valgkreds (Dinesen), uagtet han ikke kan stemme for Læsten, selv med Bortskjærelse af Salvdelen, og uagtet han heller ikke kan stemme for Summen. Jeg tilstaaar, at jeg forstaaar ikke, hvorledes man kan stemme for et Forslag, naar man hverken er enig med dets Læst eller med dets Belsøb. Det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds gav os en interessant Forklaring af Ordene „kvindeligt Hushold“. Han mente, at naar Konen gif i Kjøkkenet, saa var hun i Pligtens Tjeneste, og spørge hun for sin Børn udenfor Kjøkkenet, saa var hun „en huslig Kvinde“; jeg tror dog virkelig ikke, at man kan udstykke en Kvindes Gjerning saaledes. Jeg hævder, hvad jeg før har sagt, at paa hele dette Omraade skal man vogte sig for at lave Præmier; thi kvindeligt Gjerning taaler det ikke. Hvis de Herrer f. Ex. ville fremkalde det Mobbatte af Religiositeten, dets Brængebillede Sylleri, saa skulle De blot give Præmier for Religiositet, og hvad der gjælder paa dette Omraade, gjælder ogsaa her, hvor man vil præmiere en ædel, huslig Kvindes Gjerning. Læser man der-

imod om Husflid, saa er Sagen noget anderledes; men det ligger jo ikke alene for her. Men hvorledes ville de Herrer drage Grændsen mellem Husflid og Haandværk, eller er det mon ikke ligesaa godt Husflid, naar Konen hjælper sin Mand i hans Haandværk i Kjøbstaden, som naar hun øver Husflid paa Landet? De Herrer komme derved ind i et Bilde, der er farligt; men ville De stille et Forslag om et mindre Belsøb til Præmier for Husflid, saa kunde man jo se paa det og tillige se, hvorledes den meget ærede Indevigminister, som synes at have stor Interesse for og Tilbøielighed til denne Præmievirksomhed, og maaste ogsaa har Talent for den, vilde komme ud af det med et saadant Forslag. Jeg er imidlertid enig i Alt, hvad der er blevet sagt om den Slags Foranstaltninger, at gjøre de En tilfreds, saa gjøre de 19 Andre utilfredse. Jeg kan heller ikke være enig med det ærede Medlem for Solbæk Amts 3die Valgkreds i den Betragtning, at Husmændene før havde ladet Fem være lige og ladet deres egne Interesser ligge brak, men efterat man ifjor havde stillet de 10,000 Rd. op som Præmier — altsaa 5—6 Sk. til hver Husmand i Landet —, saa begyndte de rigtig at tage fat og fik Drivkraft. Jeg troede nu, at det ærede Medlem havde en anden Opfattelse, hvad der egentlig er Drivkraften for en Mand. Men dernæst kan jeg heller ikke være enig med det ærede Medlem i, at Frugten af disse Præmier skulde have vist sig i en saadan Udstrækning, som han nævnte. Det er jo kun et Nærstid, at vi gif ind paa at lade disse Præmier uddele, og saa tror det ærede Medlem, at Afgjøden sidste Sommer var betydelige Vidnesbyrd om de 10,000 Rd., som hans ærede Ven fra Bornholm (Kosob) fik ind paa Finantsloven! Nei, det er at gaa for vidt. Naar man beviser for Meget, saa beviser man Intet, og det tror jeg, at saavel det ærede Medlem for Bornholm som hans ærede Ven fra Solbæk have gjort. — Jeg gjentager, hvad jeg har sagt om Tanken i det Forslag af det ærede Medlem fra Horsens, der nu er taget tilbage, at dersom man havde en Undervisning, som man havde den Lillid til, at den var af en lignende Betydning for den unge Industridrivende som de Skoler, hvortil vi ellers give Understøttelse, saa vilde den Tanke være rigtig, at give Understøttelse til Uformuende, der vare borte fra deres Hiem, for at nyde denne Undervisning; men hidtil er den tekniske Undervisning her i Landet ikke kommen ind i saadanne Forhold, at vi med Bestemthed kunne paa vise, at en saadan Hjælp er nødvendig. Noget Andet er det, at vi give Understøttelse til Uformuende baade paa polyteknisk Lærestiftelse, Kunstakademiet osv. — Til de Bemærkninger, som den ærede Minister fremsatte, har jeg ikke Meget at sige. Den ærede Minister vil tage Hensyn til vor Opfordring om Betaling for Undervisningen paa Landbohøi-skolen. Hvad der er sagt mod denne Hensigtning,